

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta: Anna Balážová

Název práce: Dvoji. Troji

Posudek:

Ve své bakalářské práci s názvem Dvoji troji nám Anna Balážová předkládá dle mého názoru určité resumé – shrnutí a jasné definování principů, kterých se dotýkala v celé své předchozí práci, jak jsem jí měl možnost sledovat. Obecně se jedná o práce s animací, objektem, obrazem ve srovnávání jejich charakteru.

V její velké scéně - instalaci, kterou buduje za pomoci velmi jednoduchých prostředků, jako je papír, lepenka, dřevo, a projekce, můžeme sledovat několik zajímavých aspektů, které vytváří fungující celek. Některé se budu snažit tady definovat:

Snímá vybudovaný prostor a lidi, spíše stíny lidí pohybujících se v její instalaci a následně tento nasnímaný obraz promítá do této stejné, ale lehce změněné instalace. Divákovi tak předkládá jakousi kombinaci minulosti s lehce změněnou přítomností a vytváří tak zřejmě již zmíněný „třetí“ stav jedné věci. Vidíme zde prostor, kde je na první pohled vše v pořádku, ale při bližším pohledu zjišťujeme, že vidíme stín domu bez domu atp.

Anna Balážová nám tady poskytuje výjimečný pohled, kdy vidíme v přítomném zároveň jeho minulost a vzniká tak zvláštní mix, který je vlastně důvěrně známe ze spojení vnímání a paměti, ale nemáme jej možnost takhle názorně vidět. Anna Balážová nám tedy dává určitým způsobem vizuálně zažít minulé s přítomným pohromadě.

Tomuto zážitku nás vystavuje ve stylizované krajině, která není náhodně budovaná, ale vychází z reálné krajiny jejího známého prostředí, kde se střetává volná krajina horizontů a přírody s měnící se architekturou města odkud autorka pochází. Vizualista, ke které Anna Balážová dochází je zajímavá. bez ohledu na to, jako často je v současném umění frekventovaná spojení jako minulá přítomnost, přítomná budoucnost atp.

Anna Balážová zde zúrokuje svoje zkušenosti s kresbou, následnou animací, instalací a procesem záznamu a interpretace digitalizovaného obrazu. Ve své předcházející zkoumala právě toto – kdy vedle živé 3D scény promítala v přímém přenosu snímanou právě tuto scénu – mohli jsme tedy vidět malou živou scénu a vedle ní na stěně v přímém přenosu nestejný digitální obraz této pohyblivé scény.

Instalace, do které je zahrnuta i projekce je v současném umění frekventovaný model. Avšak specifikum této práce představuje její ontologický rozměr a důmyslná práce s časem.

Rozsah a náročný způsob jakým se zvoleným tématem a prostorem vyrovnává považuji za velmi zdařilý a navrhuji hodnocení A.

Milan Houser

